

॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥

॥ ७ ॥ असुर इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

आदित्यावसवोरुद्रामरुतोथाश्विनावपि ॥ साध्याश्वसर्वे संवत्सरादैतेयस्य पराक्रमात् ॥ ८० ॥ स्थानानि देवतानां हि विमानानि पुराणि च ॥ ऋषीणां चाश्रमा
श्वेव बभूवुरसुरैर्हताः ॥ ८१ ॥ ते दीनमनसः सर्वे देवता ऋषयश्च ये ॥ प्रजग्मुः शरणं देवं ब्रह्माणमजरं विभुं ॥ ८२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिके
पर्वणि दानधर्मसुवर्णोत्पत्तिर्नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ देवा ऊचुः असुरस्तारको नाम त्वया दत्तवरः प्रभो ॥ सु
रानृषींश्च क्लिप्नातिवधस्तस्य विधीयतां ॥ १ ॥ तस्माद्भयं समुत्पन्नमस्माकं वै पितामह ॥ परित्रायस्व नो देव न त्वन्या गतिरस्ति नः ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच समो
हं सर्वभूतानां धर्मनेहरोच्ये ॥ हन्यतां तारकः क्षिप्रं सुरर्षिगणबाधिता ॥ ३ ॥ वेदाधर्माश्च नोच्छेदं गच्छेयुः सुरसत्तमाः ॥ विहितं पूर्वमेवात्र मया वै व्येतुवोज्वरः ॥
॥ ४ ॥ देवा ऊचुः वरदानाद्भगवतो दैतेयो बलगर्वितः ॥ देवैर्न शक्यते हंतुं सकथं प्रशमं व्रजेत् ॥ ५ ॥ सहिनैव स्म देवानां नासुराणां न रक्षसां ॥ वध्यः स्यामि
ति जग्राह वरं त्वत्तः पितामह ॥ ६ ॥ देवाश्च शतारुद्राण्याप्रजोच्छेदे पुराकृते ॥ न भविष्यति वोपत्यमिति सर्वे जगत्पते ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच द्रुताशनो न तत्रा
सीच्छ्रापकाले सुरोत्तमाः ॥ स उत्पादयिताऽपत्यं वधाय त्रिदशद्विषां ॥ ८ ॥ तद्वै सर्वानतिक्रम्य देवदानवराक्षसान् ॥ मानुषानथ गंधर्वान्नागानथ च पक्षिणः ॥ ९ ॥
अस्त्रेणामोघपातेन शक्त्या तं घातयिष्यति ॥ यतो वो भयमुत्पन्नं ये चान्ये सुरशत्रवः ॥ १० ॥ सनातनो हि संकल्पः काम इत्यभिधीयते ॥ रुद्रस्य तेजः प्रस्कन्नमग्नौ
निपतितं च यत् ॥ ११ ॥ तत्तेजोऽग्निर्महद्भूतं द्वितीयमिति पावकं ॥ वधार्थं देवशत्रूणां गंगायां जनयिष्यति ॥ १२ ॥ स तु नावापतं शापं नष्टः स द्रुतभुक्तदा ॥ तस्मा
द्बोभयहृद्देवाः समुत्पत्स्यति पावकिः ॥ १३ ॥ अन्विष्यतां वै ज्वलनस्तथा चाद्यनियुज्यतां ॥ तारकस्य वधोपायः कथितो वै मया नघाः ॥ १४ ॥ न हिते जस्विनां शापा
स्तेजः सुप्रभवन्ति वै ॥ बलान्यतिबलं प्राप्य दुर्बलानि भवन्ति वै ॥ १५ ॥ हन्यादवध्यान्वरदानपिचैव तपस्विनः ॥ संकल्पाभिरुचिः कामः सनातनतमो भवत् ॥
॥ १६ ॥ जगत्पतिरनिर्देश्यः सर्वगः सर्वभावनः ॥ तच्छ्रयः सर्वभूतानां ज्येष्ठोरुद्रादपि प्रभुः ॥ १७ ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ नष्टः अदर्शनगतः ॥ १३ ॥ १४ ॥ ननु सर्वे सुरा इत्युद्दिश्य देव्याः शापात्कथं वङ्गौ न शापः स तत्र नासीदिति चेत्तेन किमित्यत आह नहीति वङ्गे स्तेजस्वित्वान्न शापो दृश्यते इति भावः ॥ १५ ॥
कामः काम्यमानो वङ्गिः संकल्पः अपत्यविषयस्तदर्थं अभिरुचिः सर्वतोरोचमानो भवत् अस्तु ॥ १६ ॥ १७ ॥